

ĐIỀU VÃN KHỐC HẦM QUỲNH LANG
(Đọc nhân ngày khai quật hầm Quỳnh Lang)
ngày 15 tháng 01 năm 1953.

Tính ngày tháng thoi đưa thắm thoát
Lửa tâm, khôn dập tắt nỗi sầu
Lửa sầu, càng dập càng cao
Nhớ lời tục ngữ "điều đau nhớ đời"
Bọn giặc Pháp, khát mỗi cướp nước
Tám mươi năm bạo ngược hoành hành
Mưu mô gây cuộc chiến tranh
Tham lam tàn ác, sinh linh điêu tàn
Lợi dụng bọn Việt gian phản quốc
Tội còn đồ đội lột thầy tu
Giết người hãm hiếp, cầm tù
Nhấn tâm hành hạ đủ trò dã man
Anvare Cao vội vã đón hàng
Theo thầy liếm gót tìm đường vinh thân
26 tháng 8 năm Dần
Nay ôn chuyện lại bội phần thương tâm
Bất thanh niên mấy trăm rớt chặt
Dưới hầm sâu chồng chất mấy tầng
Kêu la, nên xiết vang âm
Reo cười chúng chẳng dãi dẳng chút nao
Bốc hơi ngạt, chịu sao cho được
Cư lịm dần, phách lạc, hồn xiêu
Nghĩ mà đau đớn trăm chiều
Bao người vô tội, lâm vào thác oan

Vì bọn giặc gây nên tang tóc
Mẹ gào con, vợ khóc mất chồng
Oan hồn văng vẳng bên sông
Bao người ôm mối thù chung giận hờn
Đến nay 4 năm tròn thắm thoát
Tiếng oan còn phảng phất bên tai
Thương người, Tổ quốc, tương lai
Vô tình bị hại thiệt đời xuân xanh
Nay kháng chiến ta giành thắng lợi
Bọn giặc Tây thất bại nặng nề
Phải xin đình chiến rút về
Theo trong hiệp định Gione...rành rành
Cuộc đón rước hoà bình đồ sộ
Rợp bốn phương cờ đỏ sao vàng
Xa gần im tiếng súng vang
Trẻ già nô nức xóm làng hân hoan
Riêng bao người thác oan vì giặc
Để toàn dân uất ức ngậm ngùi
Chứa chan trong dạ bồi hồi
Nghiêng mình, gạt lệ, giải nhời trước sau
Trước mồ hứa cùng nhau đoàn kết
Đốc một lòng kiên quyết đấu tranh
Đấu tranh củng cố hoà bình
Cho nền dân chủ trưởng thành muôn thu.

Tháng 8 năm 1954

VẬN ĐỘNG MUA CÔNG TRÁI

Cô kia mua nhúng, bán bông
Giữ tiền vừa khó mà không ích gì
Hãy mua công phiếu cất đi
Có phần bảo đảm lãi thì ba phân.

* *
*
*
*

HỒ HÀO THAM GIA TUẦN LỄ VÀNG

Đeo hoa thì tổ nặng tai
Đeo kiềng nặng côi hôi ai có vàng
Mỗi khi các chị ra đàn
Cổ tay không xuyên, không vàng cũng xinh
Lấy vàng đổi súng cối xay
Đánh tan quân giặc, đợi ngày vinh quang
Thời này làm dáng cũng dơ
Phải đem vàng, bạc phụng thờ Nước non
Người còn thì của hãy còn
Nước tan, nhà mấy, vàng, son làm gì.

BÀI THƠ PHỤC VỤ PHONG TRÀO DIỆT DỐT NĂM 1946

Chồng cây, vợ cây, con cầu
Giữa trưa ta nhớ rủ nhau đến trường
Bình dân họp mặt quê hương
Lúc về vui vẻ trên đường cái xây.

* * *

*

Ông Quỳnh Bến Hiệp, chồng bà Điểm con
Cụ Xưởng có đọc cho bài thơ của Thầy làm
tháng 6 năm 1955 đặt trên bàn thờ
trước khi đi đến đò Góc Mít.

Bước đường cùng cực quá than ôi !
Giận đến thâm gan muốn vạch trời
Chí muốn đương đầu con sóng cả
Con thuyền yếu thế lững lờ trôi.

MẤY LỜI NHẮN NHỦ ÔNG NGUYỄN HẢI THẦN

Anh Nguyễn Hải Thần ơi, anh hãy lắng tai
Nghe em nhủ một đôi lời
Anh thử bấm đốt tay mà tính
Cái đời anh sẽ còn bao
Nước Việt Nam ta cùng chung một giọt máu
dào.

Cùng mời Hồng Lạc, có phân biệt nào là Bắc
- Nam - Trung.

Cái chí trượng phu "Hồ - Thi - tang bồng"
Sao anh không hỏ thẹn với tiếng con Rồng
cháu Tiên.

Cõi đời này là một cuộc đua chen
Hễ khôn ngoan thì vững mà hễ đốn hèn thì
tan.

Nước Việt Nam ta vì đâu mà Tổ quốc
Giang sơn bị tám mươi năm dầy xéo
Dưới gót tham tàn của bọn thực dân
Nổi đấng cay chúng ta căm tức bội phần
Chỉ mong làm sao thoát khỏi cái thân trâu
bò.

Anh Nguyễn Hải Thần ơi ! Em vẫn tin
tưởng anh là một phái nhà Nho.
Cũng là tay cách mạng để rửa thù cho non
sông.

Em không hiểu sao anh còn lúng túng mãi chưa xong.

Để cho Quốc dân sôi sục nổi lòng giận chung.

Từ khi Việt Minh Cách mạng thành công
Anh lại toan đường chia rẽ, để gây lòng gay go.

Anh Nguyễn Hải Thần ơi dù Đảng phái nào
cũng chẳng qua giành chính quyền và đòi độc lập tự do.

Ta nên đồng tâm nhất trí để cho độc lập hoàn toàn.

Cụ Hồ Chí Minh khéo đường khôn xếp lo toan.

Đã nhường cho anh ghế Phó Chủ tịch để được hoàn toàn cái danh dự của anh.

Em không hiểu sao anh còn tính quẩn lo quanh.

Anh đem lòng chim, dạ cá, để mua lấy cái danh hảo huyền.

Anh Nguyễn Hải Thần sao anh là người tai mắt thông minh mà gan, óc đón hèn

Anh nỡ đem tấm thân vàng, ngọc để làm cái bù nhìn cho giặc Pháp nó giật dây

Anh tưởng thế là vinh, nhưng nó đã để anh ở dưới gót dây.

Cái kiếp "Chim lồng, cá chậu" sẽ có một ngày anh bị phanh thây.

Anh thử ngẫm xem lịch sử xưa nay, những
phường bán nước, đã chứa chất đầy bao sự
xấu xa.

Sao anh nhẫn tâm "công rắn cắn gà nhà"
Sống người ta chỉ mặt mà chết người ta chỉ
mồ.

Khéo thay anh rơ ruốc bày trò

Sao anh không liệu, bấy lo cho nó vẹn toàn

Em nghĩ đến anh em không khỏi phàn nàn

Chỉ vì Tổ quốc, giang sơn, em động lòng.

Nước Việt Nam ta làm con nguy biến lạ lùng

Ta nên liềm lưng, sát cánh để cứu vong mới
là.

Anh Nguyễn Hải Thần ơi ! Em có mấy câu
tâm phúc ruột rà

Mong anh mau mau tỉnh ngộ để mà lo liệu
chung.

Cụ Hồ Chí Minh là người có lượng khoan
hông.

Nếu anh quay đầu về hợp tác, Người cũng
sẵn lòng hoan nghênh.

Kia cái bọn Thực dân nó đang khủng bố
hoành hành.

Giống nòi ta đau khổ không lẽ ta cứ "mãn
thình" cho nó đành.

Anh Nguyễn Hải Thân ơi ! trước anh đi
nhầm đường. Nay anh trở lại lối quang vinh
Quân thù ta trừ diệt cho nó tan tành ta mới
thôi

Nước ta, ta giữ lấy giồng nòi

Bao giờ hoàn toàn độc lập Tổ quốc sẽ đòi
đòi ghi công.

Em xin cùng anh giải tỏ tấm lòng

Anh cũng đem mấy lời tâm sự ngỏ cùng
những bạn theo theo.

Trắng ngọc hoa trắng nở xuân xanh

Đỏ hồng trời mãi nước trắng tinh

Đông xuân gió thổi bay trước gió

Đông xuân gió thổi bay trước gió

Thân học sinh

Nguyễn Văn

CẢM HỨNG MÙA XUÂN

Gió xuân êm dịu lướt qua màn
Một cậu bé con xinh xinh xinh
Ngồi ở trong nhà đang ngắm vuốt
Hoà với nắng xuân thật là xinh
Gương sáng long lanh soi trước gió
Ai chả khoái trí với mùa xuân
Tùng đàn ong bướm bay tìm nhị
Quất quýt quanh vườn hoa trước sân
Tùng ngàn hoa trắng nở xinh xinh
In hình trên mặt nước trắng tinh
Ngàn cây loà xoà bay trước gió
Như đang nhảy múa với nắng xuân.

*Thời học sinh lớp 3
Nguyễn Xuân Tín*